

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHE-
DEN, AMBTENARENZAKEN EN SPORT,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescher-
ming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, ge-
wijzigd bij decreet van 22 februari 1995;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot
hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzon-
dere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel
6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering
van 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden
van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 17 januari
2000 houdende vaststelling van de ontwerplijst van
voor bescherming vatbare monumenten, stads- en
dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie
voor Monumenten en Landschappen van 04 mei 2000,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van
het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn historische en artistieke waarde:

- als monument:

HET VOORMALIGE SINT-ANNACOLLEGE, gelegen te
Leuven (Leuven), Naamsestraat 37;

bekend ten kadaster:

Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummers 963R,
963S(DEEL), 963V, 963W.

Wegens zijn wetenschappelijke waarde:

- als monument:

DE PLATAAN IN DE TUIN VAN HET VOORMALIGE SINT-ANNACOLLEGE,
gelegen te

Leuven (Leuven), Naamsestraat 37;

bekend ten kadaster:

Leuven, 2e afdeling, sectie B, perceelnummer 963S(DEEL).

Art. 2.

De **historische**, meer bepaald de *historische* en *architectuur-historische* waarde van het gebouwencomplex wordt als volgt omschreven:

in het midden van de 18de eeuw in opdracht van de toenmalige proviseurs van het Sint-Annacollege opgetrokken op de plaats van het vroegere refugiehuis van de benedictijnenabdij van Affligem, dat reeds sinds 1597 in gebruik was als Sint-Annacollege, vormt het hoofdpand een vrij gaaf bewaard voorbeeld van een 18de-eeuws universitair college. Daardoor getuigt het gebouw onmiskenbaar van de sterke economische expansie én de intense bouwactiviteit die daar in de 18de-eeuwse Zuidelijke Nederlanden uit voortvloeide. In Leuven manifesteerde die architecturale hoogconjunctuur zich voornamelijk bij de universitaire colleges, waarvan er tal van werden vernieuwd of volledig herbouwd.

Het pand bezit eveneens een belangrijk documentaire waarde inzake de Leuvense universitaire geschiedenis en structuren, nog benadrukt door haar ligging in de historisch uiterst waardevolle Naamsestraat, waar zich nu nog steeds tal van relevante universiteitsgebouwen situeren.

Architectuurhistorisch vormt het bakstenen gebouw, waarvan de typologie teruggaat op het "*hôtel de maître*", met zijn verwerking van zand- en hardsteen onder een leien schilddak en het door middel van hoekkettingen, pilasters en kordons strak geritmeerde gevelfront, stilistisch en typologisch, een fraai voorbeeld van midden-18de-eeuwse architectuur.

In de loop van de 19de eeuw aangepast tot privé-woning en aan de oostzijde van het perceel uitgebreid met 19de- en 20ste-eeuwse bijgebouwen, omvat het complex aan de kant van de Naamsestraat ook de bijzonder gaaf bewaarde gesloten galerij in eclectische stijl met neoclassicistische en neobarokke elementen, die in 1862 naar een ontwerp van de toenmalige stadsarchitect Edouard Lavergne werd gebouwd.

De **artistieke** waarde van het gebouwencomplex wordt als volgt omschreven:

de inrichting van het hoofdgebouw én van de galerij vormen uiterst kwaliteitsvolle voorbeelden van de rijke interieurkunst uit de 19de eeuw. Binnen de diversiteit aan stijlnuances - de salons en de voormalige traphal vertonen telkens een neorenaissancistisch, Lodewijk XV- en Lodewijk XVI-accent - valt vooral het streven naar een "totaalkunst" op, een verfijnde samenhang tussen de verschillende interieuronderdelen.

De **wetenschappelijke** waarde van de plataan wordt als volgt omschreven:

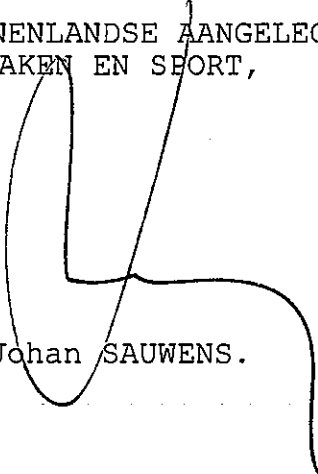
van de 19de-eeuwse tuinaanleg rest alleen maar de monumentale plataan, die opvallend veel kenmerken vertoont van de oosterse plataan (*Platanus orientalis*). Met 424 cm stamomtrek behoort dit exemplaar tot de dikste van België (17de plaats volgens de kampioenenlijst in '*Bomen in België*, 1992), met een imposant, circa 30 m hoog silhouet, monumentaal in de letterlijke zin.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 8 december 2000

VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, AMBTENAREN-
ZAKEN EN SPORT,

Johan SAUWENS.